

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges, men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni,

forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagent er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil

blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)

NATO spiller hasard med 3. Verdenskrig: Skal Europa være kanonføde? Fred er kun mulig sammen med Rusland og Kina! Af Helga Zepp-LaRouche

Klokken er, i bogstavelig forstand, ét minut i midnat. Elementær overlevelse vil kræve, at vi vågner op, før vi her i Europa ofres som kanonføde i en angiveligt begrænset atomkrig på alteret for det anglo-amerikanske imperiums geopolitiske interesser, et imperium, hvis krav om at herske over en unipolær verden ikke længere kan opretholdes. Hvis der under NATO-topmødet i Warszawa i begyndelsen af juli måned finder en yderligere opbygning af det amerikanske BMD-system sted – det er bl.a. planlagt at forbinde systemet i Rumænien med krigsskibene, som er udstyret med Aegis-systemet, der kan

affyre missiler – så kunne vi meget hurtigt nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Amerikanske soldater i et troppetransport fly.

Nyhedsorientering, maj/juni 2016: Stop NATO's fremprovokation af atomkrig

Af Tom Gillesberg: Goldman Sachs fik sin kæmpebonus. Vil et britisk nej til EU lede til euroens kollaps, kaos i EU og udløse et internationalt finanskraak værre end i 2008? NATO er i gang med den største militæropbygning langs Ruslands grænse siden 2. verdenskrig. Kan vi forhindre en fortsat konfrontationspolitik, der vil føre til atomkrig? Putin åbner den asiatiske flanke, og Obamas plan for asiatisk NATO vendt imod Kina fejler. Terrorangrebet i Orlando viser, hvorfor de hemmelighedsstemplede 28- sider om terrorangrebet den 11. september 2001 må frigives. De netværk, der blev etableret og finansieret af Storbritannien og Saudi-Arabien gennem den såkaldte al-Yamama våbenhandelsaftale, og som blev beskyttet af FBI, stod ikke blot bag udåden i 2001, men står stadig bag blodige terroranslag. De er også kilden til Islamisk Stat og andre terrororganisationers store fremgang, for lande som Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet har støttet dem i deres forsøg på at tage magten i Irak og Syrien. Læs mere på www.schillerinstitut.dk/si/?p=13111.

Dette er en redigeret udgave af et foredrag af Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg den 9. juni 2016. Se foredraget og den medfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk/si/?p=13061.

Download (PDF, Unknown)

Barske ord; Hvem kan høre dem?

(Lyndon LaRouche) – Hovedtale ved konferencen i San Francisco (v/Helga Zepp-LaRouche)

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det

9. juni 2016 (Leder) – I går lykkedes det næsten indgriben fra FBI at forhindre Lyndon LaRouches deltagelse via internet i en stor konference i Nordcalifornien, arrangeret af hans medarbejdere. Hvis ikke lederskabet dér havde grebet ind i tide, ville LaRouche ikke have kunnet deltage.

Da LaRouche endelig kunne tale, var hans udgangspunkt den aktuelle, akutte trussel mod den menneskelige eksistens.

»Det væsentligste spørgsmål, jeg bekymrer mig om, er truslerne mod den menneskelige arts eksistens, i det totale område, lige nu. For, lige nu, på dette tidspunkt, står hele den menneskelige arts eksistens på den yderste rand, og vi må derfor være lydhøre over for at forstå, hvad det er for problemer, der er involveret i det her, og hvad det er for midler, der kan sikre en udvej for menneskeheden generelt.

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det.«

Men fra dette øjeblik og fremefter – lad os sige det ligeud – rev hovedindholdet i LaRouches bemærkninger slæmt i nerverne på mange lyttere. Han blev ved med at komme tilbage til spørgsmålet om personlig identitet, men især spørgsmålet om hans egen personlige identitet. På et spørgsmål om, hvordan det individuelle sind overvinder forhindringer for at vinde en kamp for menneskeheden, svarede han:

»Lad mig sige, at jeg har temmelig gode levnedsegenskaber. Jeg er en aktiv person i samfundet, og jeg er en ældre person, og en erfaren, ældre person, en af de mest erfarne af alle personer i denne kategori. Så jeg tror ikke, nogen ville have nogen vanskeligheder med at forstå, hvem jeg er, hvad jeg er, hvor jeg kom fra og hvad jeg gør.

Andre personer holder måske fast ved en idé om en anden identitet hos en anden person, som jeg ikke kender, men sådan synes det at være.«

LaRouche drejede næsten hvert spørgsmål rundt på denne måde. Dette her irriterer dig måske, men det første spørgsmål, du skal stille dig selv, er: er det sandt? Er det sådan, at »tingene bare sker«, eller er det sådan, at »tingene bringes

til at ske« af mænd og kvinder, der, som LaRouche sagde, er »kvalificeret til at skabe historie?« Da MacArthur blev tvunget ud af Filippinerne den 12. marts 1942, var det da rigtigt af ham at sige, »Jeg vender tilbage«, eller burde han have ændret det til »vi vender tilbage«? Ville mennesket have klaret at komme til Månen i 1969 – eller nogensinde – hvis det ikke havde været for den enlige skikkelse, den første og største tyske rumpioner, Hermann Oberth (1894-1989). Oberth var fattig det meste af sit liv. Efter at have kæmpet for rumrejser i årtier, havde han næppe mødt en eneste person, der både var enig i, og forstod, disses betydning. Men det er takket være denne »næppe en eneste person«, såsom Werner von Braun, at vi fik den revolution, som var rumprogrammet.

På et spørgsmål om, hvordan vi kan afgøre, hvorvidt vore forestillinger er fantasteri eller er sandfærdige, svarede LaRouche:

»Hvorfor siger vi simpelthen ikke, lad os identificere et sandfærdigt eksempel, en sandfærdig identitet. Jeg er. Og enhver, der vil benægte dette, ville tage fejl, ville være tåbelig.

Jeg er kendt som, identificeret som en historisk skikkelse igennem det meste af det 20. århundrede, og de fleste mennesker fra det 20. århundrede bør vide, hvem jeg er, og de bør vide, hvad jeg gør. De kender måske ikke alle detaljer omkring, hvad jeg gør, men sådan er det: Jeg er en prominent, en særdeles prominent, skikkelse på denne planet, blandt de mest prominente.«

Den senere del af det 20. århundrede ville have været uigenkendelig, hvis det ikke havde været for LaRouches sejr over det britiske, økonomiske system i en debat i 1971 på Queens College, New York, som dernæst, ad indirekte veje, førte til hans sejr med det **Strategiske Forsvarsinitiativ i Reaganregeringen i 1983.**

Dette banede igen vejen for hans og hans hustru Helgas initiativ, som nu er blevet til den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, og som er det 21. århundredes hovedudvikling frem til i dag.

Hvorfor er det så irriterende at lytte til det indlysende: at LaRouche er en hovedskikkelse i det 20. og 21. århundrede? Fordi vi i skolen lærte om demokratiets dyder? Er det den virkelige årsag, eller skyldes det snarere, at vi lukker ørerne, fordi vi finder det mere beroligende for os personligt at benægte, at nogen mand eller kvinde rent faktisk kan være ansvarlig for menneskets tilstand og menneskehedens skæbne?

Læs her Helga Zepp-LaRouches hovedindlæg på konferencen i San Francisco, Californien, den 8. juni:

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 9.
juni 2016:**

Fører NATO's provokerende øvelser til krig? Se også anden del (11 min.).

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –
Tiden er inde til at forlade
NATO nu!«**

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i

form at en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vore grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vore grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige

præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

**»Warszawa-topmødet forbereder krig
– Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

**Dump Obama nu – Verden er
parat
til at gå med i det Nye**

Paradigme

7. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lederskabet af verden er, med rette, blevet overtaget af det voksende samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og med andre eurasiske nationer, der entusiastisk går med i de nye udviklingsplaner, der er legemliggjort i programmet med 'Ét bælte, én vej'. London, Wall Street og Obama er alle desperate over dette ægte, igangværende paradigmeskifte.

I sin kommentar til dette skifte advarede Lyndon LaRouche om, at Obama er ved at blive afsløret som intet andet end en svindler og et falsum. Faren er, at et sådant falsum kan detonere på en farlig måde. Udfordringen består i fuldt ud at konsolidere skiftet over til udviklingsparadigmet, der ledes af Rusland/Kina/Indien, uden at fremkalde, at Obama og kompagni flipper voldeligt ud. Det betyder, understregede LaRouche, at »Obama og kompagni må forkrøbles«, så de ikke er i stand til at leve deres desperation ud i handling.

Dette står mere og mere klart: Verden har ikke brug for Obamas, eller briternes, eller Wall Streets klovneshow. Det, der behøves, er en virkningsfuld, økonomisk organisering, der erstatter disse desperate svindlere og dræbere. Vi befinder os ved et punkt, hvor hele det britiske system er i færd med at gå ned, netop nu. Det er oprindelsen til krigsfaren, og intet andet. »Dump disse elendige karle«, erklærede LaRouche. »Giv disse ledende, eurasiske nationer, sammen med de sydlige nationer, lederskabet, og støt dem i deres udviklingsplaner.«

Frem for alt andet, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget i løbet af den seneste uge, så byg Kra-kanalen! Det ville markere en revolutionerende forandring for verden, der i enorm grad ville forøge handel og udvikling over hele Eurasien og ind i Afrika og videre endnu. Kra-kanalen ville skabe et fuldstændigt nyt billede af verden som helhed.

Flere og flere nationer er parate til at deltage i denne fremtid. Japan er nu i færd med at genoplive koordineringen med de andre hovednationer – Rusland, Indien, Kina – for eurasisk udvikling, at genoplive programmer, der tidligere blev legemliggjort i Mitsubishi Global Infrastructure Fund (GIF), der arbejdede for Kra-kanalen tilbage i 1980'erne. Kina er hen over de næste seks år parat til at investere \$3,5 billion i store infrastrukturprojekter, der rækker langt ud over det umiddelbare asiatiske Stillehavsområde, iflg. en nylig undersøgelse fra Asia Society. Japan har annonceret sin egen, \$110 milliard store investeringsplan for det asiatiske Stillehavsområde.

Den russiske præsident Putin kommer til Kina senere i denne måned for at indgå de sluttelige aftaler om 52 rapporterede fællesprojekter; og russisk-kinesiske forhandlinger skrider nu frem om den planlagte bygning af en 7000 km lang højhastighedsjernbaneforbindelse mellem Moskva og Beijing. Indien er i færd med at udvide sine planer for handelskorridorer, der strækker sig fra Iran gennem Afghanistan, og med nyligt annoncerede planer om også at bygge en dybvandshavn i Bangladesh, tillige med Chabahar-havnen i Iran ved Oman-golfen. Indien og Kina støtter alle disse investeringer, der vil udvide hele det asiatiske Stillehavsområdes produktive evner, hvor Kina og Indien alene udgør en tredjedel af verdens befolkning.

Den tyske kansler Angela Merkel skal besøge Kina i næste uge. Den netop færdiggjorte Gotthard Tunnel gennem de Schweiziske Alper, verdens længste jernbanetunnel, åbnede officielt den 1. juni, og projektet, som det tog 17 år at færdiggøre, har udløst entusiasme over hele Europa. Denne entusiasme for store projekter må videreføres til, at ledende, europæiske nationer går med i fremtiden med 'Ét bælte, én vej'-programmet, på en langt mere seriøs måde. Det betyder at bryde med de britiske royale og med Obama.

Projekterne, der fremmes af Kina og Indien, vil samlet set

accelerere udviklingen og legemliggøre ideen om det »win-win«-samarbejde, der er et varemærke for skiftet væk fra geopolitikkens imperiekrige og til ægte, menneskelig udvikling. Vi har ikke brug for krig. Faktisk ville endnu en storkrig betyde udslettelse. Det ved og forstår Putin, lige såvel som også Kina.

Titelfoto: Premierminister Narendra Modi med den kinesiske præsident Xi Jinping og førstedame Peng Liyuan, der fejrer deres nationers voksende samarbejde og løsning af tidligere konflikter. [flickr/narendramodofficial]

I denne tid med særdeles alvorlig fare, opfylder kun en dialog mellem civilisationer de nødvendige krav

6. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters præstation ved den netop afsluttede Shangri-La Dialog om sikkerhed i det asiatiske Stillehavsområde gør det klart, at, med mindre præsident Obama fjernes fra embedet længe før januar 2017, står verden over for en umiddelbart forestående, global krig. Ikke alene promoverede Carter aktivt behovet for at skabe en NATO-lignende struktur i Asien, for at konfrontere Kina. Han har også gjort fremstød for lignende, endda mere umiddelbare trusler mod Rusland. Om nogle få uger, når Obama mødes med

andre NATO-stats- og regeringschefer i Warszawa, vil NATO-bataljoner blive deployeret til De baltiske Stater og Polen. I Rumænien er der allerede installeret landbaserede Aegis BMD-systemer, og nogle mentalt sunde røster i Vesten har sat lighedstegn mellem alt dette og nazisternes opstillinger langs de sovjetiske grænser, før de lancerede Operation Barbarossa i 1940 under Anden Verdenskrig.

Parallellerne mellem nazismens og fascismens æra og nutiden går længere end til denne »snubletråds«-deployering, som NATO har planlagt. Stemningen af kulturel pessimisme og xenofobi, der har fejlet hen over hele Europa, i lyset af det økonomiske kollaps, Trojkaens program med ondsindet nedskæringspolitik, flygtningekrisen og truslen om gentagne, blinde terrorangreb, udgør i sig selv en alvorlig fare. Og stemningen i USA er ikke bedre.

Under en dialog med kolleger søndag understregede både Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche kraftigt behovet for at genoplive princippet om individuelt menneskeligt geni, og for at lancere en ægte dialog mellem civilisationer, hvor de store bidrag fra alle kulturer og civilisationer fremføres som lysende eksempler på, hvad menneskeheden kan præstere, når samfundet organiseres omkring princippet om menneskets kreative evne til at gøre opdagelser af nye, fysiske principper, man tidligere ikke havde nogen forestilling om. Billedet af den store rumforsker, dr. Krafft Ehrlicke, er til særlig inspiration i takt med, at USA står over for udfordringen med at genoplive rumprogrammet, der er blevet skambeskåret og stort set ødelagt af præsident Obamas antividenskabs-ideologi og -politik. Krafft Ehrlicke, en af genierne bag det forgangne NASA-program, opstillede menneskehedens »udenjordiske forpligtelse«, eller imperativ, som fortsat er menneskehedens primære, uopfyldte mission i det 21. århundrede.

Dette tema om menneskeligt geni blev uddybet af **Lyndon LaRouche i en hel time under 'Manhattan-Projekt Dialogen' den**

5. juni (videoptagelse), som værende den eneste løsning for menneskeheden.

»Indse blot, at der findes mennesker, der har geni-egenskaber, og ikke tværer dem ud!«, sagde LaRouche. »De erkender geniet i sig selv, og de indser, at dette talent, der er kommet til dem, er noget, der er af en meget seriøs natur, til gavn for menneskeheden. Det er, når menneskeheden ser sig selv som et opdagende væsen, hvis arbejde er uundværligt for menneskehedens fremtid – det er dér, skønheden kommer.«

Som respons på Ashtons Carters konfrontation med Kina, krævede admiral Sun Jianguo, vicechef for Kinas Centrale Militærkommissions Afdeling for Generalstaben, en fundamentalt ny sikkerhedsarkitektur for det asiatiske Stillehavsområde, baseret på samarbejde, gensidig forståelse og dialog. Alt imens det står klart, at flertallet af nationerne i det asiatiske Stillehavsområde afviser Obamas og Carters krigsprovokationer, som det reflekteres i det faktum, at admiral Sun havde 17 bilaterale forhandlinger på sidelinjen af Shangri-La, så kan faren for et faktisk krigsudbrud, det være sig enten direkte imod Kina eller imod Rusland, ikke undervurderes. Det tyske forsvarsministerium er, iflg. *Die Welt*, i færd med at udarbejde en ny regeringsrapport, der vil definere Rusland som truslen – og ikke længere en partner.

Det er ikke overraskende, at de russiske medier rapporterer om en **appel, der nu cirkulerer i både Europa og USA, om, at mentalt fornuftige nationer nu fuldstændigt må trække sig ud af NATO.**

Sputnik bemærkede, at den fremtrædende franske, »venstre-gaullistiske« præsidentkandidat, Jacques Cheminade, allerede har underskrevet appellen.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i går, »For at undgå Tredje Verdenskrig er det nødvendigt, at folk indser, at menneskeheden er én, og at alle kulturer har frembragt

juveler«, der demonstrerer det potentiale for genialitet, der holder nøglen til menneskehedens fremtid i sin hånd. Lyndon LaRouche var endnu mere ligefrem: Med mindre, man organiserer samfundet omkring en forståelse af menneskelig kreativitet som den afgørende faktor, ved at fremlægge det for befolkningen, »er man ikke andet end en galning«.

Titelbillede: Grafisk fremstilling af Verdenslandbroen iflg. Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches vision.

RADIO SCHILLER den 6. juni 2016: Krigstrusslen kommer fra NATO, ikke fra Rusland

Med formand Tom Gillesberg

Hvad er videnskab?

2. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Mennesket skriver historie lige for øjnene af os i dag, fra dag til dag og endda fra time til time i takt med, at alle de forskellige, gensidige forbindelser mellem Rusland, Kina og Indien bliver stadigt tættere og stadigt mere talrige, og som trækker 70 eller flere nationer tættere sammen, hvilket faktisk omfatter

godt og vel halvdelen af menneskeheden – som **Helga Zepp-LaRouche** sagde i sit interview med TASS den 31. maj.

Det er som en ring af sammenkædede magneter, der trækker hinanden ind i en stadigt tættere kæde. Tænk på den **genoplivede interesse for Kra-kanalen**, der forbinder Det sydkinesiske Hav med Det indiske Ocean (via Den thailandske Golf og området omkring Andamanerne i Den bengalske Bugt).

I sin nuværende inkarnation er dette et projekt fra Lyndon LaRouche og Japan. Det vil forbinde Indien med Sydøstasien og Kina; det vil revolutionere disse farvande; Lyndon LaRouche har sagt, at det vil blive en af de største revolutioner i moderne historie.

Den 31. maj sagde den kinesiske premierminister Li Keqiang til asiatiske redaktører, at

"Hvis Kina og Indien arbejder sammen og smeder synenergi, vil det kaste nytte af sig ikke alene for det kinesiske og indiske folk, men også til Asien og videre endnu."

Med henvisning til Indiens nylige annoncering af en aftale om en handelskorridor med Iran og Afghanistan, via Irans Chabaharhavn, sagde Li, at Kina "hilser den velkommen".

Indien og Kina samarbejder for første gang omkring Tibet, hvor Kina tidligere har været særligt ømfindtlige mht. Indien i betragtning af Dalai Lamas tilstedeværelse i Indien, samt det derværende betragtelige, tibetanske samfund.

Ligeledes den 31. maj talte den forhenværende kinesiske ambassadør til Rusland, Li Fenglin, ved en todages konference i Moskva om de kinesisk-russiske relationer. Han sagde her, at den bilaterale relation stod på sit højeste i 400 år, men at Kina ønsker, at Rusland skal have større tiltro til den.

"Det er min fornemmelse, at Putin og Xi har en begrebsmæssig forståelse af, hvordan vi bør samarbejde, men at der er

forståelsesproblemer på mellemliderniveau",

sagde ambassadør Li, der talte perfekt og idiomatisk russisk.

"Det gør ingen ting, at vi har forskellige fremgangsmåder. Det er helt normalt for sådanne store og forskellige lande at have forskellige fremgangsmåder. Det væsentlige er, at disse ikke fører til modsigelser."

Alt dette minder os om, hvorfor (den amerikanske) LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas, så viseligt valgte afdøde tysk-amerikanske rumpionér, Krafft Ehrlicke, som den personlighed, der skulle være omdrejningspunkt for hendes kamp for at genoplive USA's rumprogram.

Krafft Ehrlickes fremgangsmåde er, i lighed med Lyndon LaRouches, ikke den mindste smule 'praktisk' (dvs. begrænset af, hvad der 'tilsyneladende' kun er muligt), men alligevel viser sig at være ekstremt virksom, som det er blevet demonstreret, så det er hævet over enhver tvivl. **Krafft Ehrlicke** var en af de ledere inden for udforskning af rummet, som også tidligere Konstantin Tsiolkovskij og Hermann Oberth var det, hvis mod og intellekt bragte mennesket til nye verdener, som endda overgik det, som Christoffer Columbus gjorde.

Krafft Ehrlicke var en forsker; men hans forskning udgør ægte videnskab, og ikke den afskyelige, matematiske erstatning for videnskab, der i dag undervises på vore skoler, og som repræsenteres af Obamas degenererede forsvarsminister, Ashton Carter. Ashton Carters falske version af videnskab gav os F-35-flyet, til sandsynligvis \$200 mio. dollar stykket, og som ikke virker, og aldrig kommer til at virke.

Krafft Ehrlicke forudså derimod, blandt mange andre dristige, videnskabelige præstationer, med præcision Apollo 13-missionen i 1970 i en artikel, skrevet i 1948. Typisk for ham stod der i hans artikel fra 1948, at han havde skrevet den i 2400 med et tilbageblik over de seneste 350 år, til den første, bemandede

Marsmission i 2050, med navnet "Ekspedition Ares". Terence Norton, lederen af denne mission, havde været nødsaget til at svare på den indvending, at de i 2050 til rådighed stående teknologiers begrænsninger – her hovedsageligt det forhold, at der kun var kemisk propulsion til rådighed for rumrejser – forøgede sandsynligheden af en "afvigelse fra den normale plan", og hermed også missionens fiasko, og endda missionsmandskabets død. Hvad var så hans svar? Var det at annullere missionen? I sin rapport til "Rumfartsstyrelsen" skrev han:

"Når man betragter problemet fra et hvilket som helst standpunkt, rejser spørgsmålet sig: På hvilken måde kunne man imødegå udfordringen med afvigelse fra den normale plan, ved hjælp af de til rådighed stående ressourcer? Tilbyder en sådan ikke særlig sandsynlig situation ikke chancer for at vinde for sig, de storslåede resultater af menneskelig dristighed; eller, betyder en manglende evne til at kunne overkomme denne situation den visse død, et sted ude i rummet, for alle ombordværende?"

"En undersøgelse af de følgende sider vil vise, at den tekniske gruppe har øget sikkerhedsfaktoren til et tal, der er langt større end det tal, der ansås for at være maksimum, da projektet blev startet op. Resten kan overlades til gruppens karakter og åndrigthed. Det må åbenhjertigt indrømmes, at mulige farer, som ikke kan forudses, findes, men gruppen er fast overbevist om, at mod, ressourcefuldhed og opnåede præstationer hos de mennesker, der er blevet udvalgt til at foretage rejsen, med succes vil imødegå rumrejsens udfordringer."

En anden faktor var virkelighedstro, grundig og omfattende træning, træning og atter træning – meget af den i selve rummet. Bemærk, at meget af den tekniske gentagelse, der var indbygget i "Ekspedition Ares", var identisk med den, der var at finde i Apollomissionerne: nemlig, en ophobning af forskellige moduler, der kunne overleve uafhængigt af

hinanden, hvor hver af dem var skræddersyet til et specifikt formål, men samtidig til generelle formål.

Og, ligesom med Apollo 13, forekom der et uheld med "Ekspedition Ares" og en "afvigelse fra den normale plan". Ligesom Apollo 13 måtte missionen opgives, men ligesom med Apollo 13 blev hele besætningen reddet og kom tilbage til Jorden.

Kesha Rogers ved sandelig, hvad hun taler om.

INTERNATIONAL APPEL

Warszawa-topmødet forbereder krig –

Tiden er inde til at forlade NATO nu!

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Download (PDF, Unknown)

30. maj 2016: Følgende appel cirkuleres internationalt, inklusive på den internationale LaRouche-bevægelses websider:

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Dette er en alvorstung time. En ny missilkrise er under opbygning, som et spejlbillede af den, der i 1962 førte til, at Sovjetunionen deployerede atomspræghoveder på Cuba, på USA's dørtærskel. I dag er situationen omvendt. Dengang bekæmpede NATO Warszawa-pagten; i dag organiserer NATO et topmøde i Warszawa!

Vi, der underskriver dette, observerer, at NATO gennemfører en provokerende "inddæmningspolitik", som følger: (se pdf)

1.

“Vi kommer med fred, for hele menneskeheden”

Det var mindeplade, som de første astronauter bragte til månen for næsten 50 år siden: “Vi kommer med fred, for hele menneskeheden.” Ikke blot astronauterne, men hele den amerikanske nation og millioner af andre mennesker rundt om på jorden fik ændret deres tankegang om menneskehedens fremtid af disse rejser, som de foretog, tilrettelagde og bevidnede.

“For første gang besluttede mennesker sig bevidst for at lære at leve og agere i omgivelser, der er komplet anderledes end dem, fra hvilke vi har udviklet os,” som en astronaut sagde det.

Men næsten fra den ene dag til den anden trak de smukke skibe, der cirklede om månen, sig tilbage; fjernere rumrejser blev glemt. Landet kastede sig ud i krige – modelleret efter britiske og franske kolonikrige –, som er fortsat siden da, og som USA ultimativt har tabt. Under præsidenter G.W. Bush og Obama, har de spredt katastrofer af krig og terrorisme tværs over Mellemøsten, Nordafrika og Europa.

Skønt der blev udpeget ubemandede rummissioner for opdagelser og opdagelsesrejsende, var amerikanerne overbevist om at være "praktiske" og at glemme at gennemleve opdagelser, som de ofte havde gjort før.

Andre nationer, Kina og Indien i særdeleshed, planlægger nu at tage de store opdagelsesskridt i rummet, planlægger Mars-missioner, programsætter de første landinger på den storslåede platform for opdagelser af galaksen – Månens bagside.

På samme tid har de asiatiske magter sammen med Rusland planlagt og påbegyndt udfordrende projekter for ny infrastruktur, store øst-vest og nord-syd eurasiske landbroer med højhastighedstog, nye byer, energi, selv magnettogetsforbindelser.

Når de griber ind for at bringe krige til afslutning, så de kan påbegynde genopbygning og ny udvikling, så mener de det.

Præsident Obama, der prøver at sammenstykke militæralliancer, handelskrige, NATO-krigstrusler og konfrontationer for at stande de russiske og kinesiske ledere fra disse udviklinger – organiserer faktisk en "liga af tabere." Truslen om global krig fra hans forsøg på at intimidere Rusland og Kina er alvorlige; men han er en taber, der truer virkelige ledere som Putin og Xi.

Glem hvad der er "praktisk muligt": Selv i bekæmpelse af terrorisme, er opdagelser hvad der behøves for at vinde sejre, opdagelser, som i at eksponere de saudisk/britiske hænder, der kontrollerede masse mordene d. 11. september, og pludseligt

dermed se kilden til de seneste 15 års katastrofale krige.

Så meget desto mere i at genoplive det storartede amerikanske rumprogram. I samarbejde med de nylige dynamiske rum-magter vil det blive en ny kilde til at leve gennem opdagelser – der faktisk er menneskelige, som nationen lærte det for 50 år siden.

Kinas udenrigsminister er tilfreds med "foreløbige høstudbytter" fra "Ét bælte, én vej-initiativet"

23. maj, 2016 – Mens han var i Kasakhstan d. 21. maj for at gennemføre samtaler med regeringseksponenter, gav den kinesiske udenrigsminister Wang Yi journalister fra Kina og Kasakhstan et overblik over, hvad der er opnået fra Silkevejens økonomiske Bælte- og Den maritime Silkevejs-initiativer, siden præsident Xi Jinping først foreslog Det økonomiske Bælte i 2013.

Xinhua gav en detaljeret rapport om hans bemærkninger: Udenrigsminister Wang identificerede mange vigtige "foreløbige høstudbytter" fra "Ét bælte, én vej"-initiativet, som han karakteriserede som "værende i overensstemmelse med folks fælles håb om udvikling og samarbejde i forskellige lande i Asien og Europa... en yderst vigtig offentlig service tilvejebragt af Kina til det asiatiske og europæiske kontinent." De næste skridt vil fortsat følge princippet om

"gensidig diskussion, gensidig konstruktion, gensidige privilegier," sagde han.

Det første "høstudbytte", som Wang pegede på var, at "en rammestruktur for internationalt samarbejde" er ved at blive sat sammen, hvori mere end 70 lande og organisationer har udtrykt villighed til at slutte sig til projektet, og samarbejdsaftaler mellem regeringer er blevet underskrevet med 34 lande og internationale organisationer. Finansielle støttemekanismer, såsom AIIB og Silkevejsfonden, begynder at arbejde." Projekter til forbedring af transportopkobling er undervejs, inklusive en jernbane mellem Ungarn og Serbien, et højhastigheds-jernbaneprojekt i Indonesien, jernbaner til at forbinde Kina med Laos og Kina med Thailand.

I Wangs optik er den "internationale industrielle kapacitets samarbejds-modus", der er sat i gang ved aftalerne underskrevet af mere end 20 lande, vigtigere end de specifikke aftaler på grund af den "vigtige demonstrationseffekt", som det vil resultere i.

Økonomiske korridorer begynder at manifestere sig. Den "kinesisk-pakistanske økonomiske korridor startede tidligt og udviklede sig hurtigt; Kina, Mongoliet og Rusland "arbejder hastigt på at udarbejde planer og skitser" for en korridor; og den økonomiske korridor mellem Kina-Bangladesh-Indien-Myanmar udvikler sig støt.

Tog mellem Kina og Europa spiller en større og vigtigere rolle i at forbedre den økonomiske udvikling og handel langs med forbindelserne, sagde Wang. "Indtil nu har mere end 1500 tog succesfuldt rejst mellem Kina og Europa. Alene sidste år blev 815 tog sendt af sted mellem Kina og Europa," med togafgang fra 10 byer i Kina til syv lande.

Wang rapporterede, at, som et resultat af alt dette, har der været en "heftig vækst i regional handel og investering" – dobbelt så meget som den gennemsnitlige globale vækst, siden

"Ét bælte, én vej"-projektet blev påbegyndt, alt imens "der er opnået tættere menneskelig kommunikation" fra de mange kulturelle festivaler og projekter, der ledsager projektet.

POLITISK ORIENTERING den 26.

maj 2016:

**Asien vil samarbejde med Kina
og Rusland,
trods trusler fra Obama
Se også 2. del**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: (5 min.)

Lyd:

RADIO SCHILLER den 23. maj

2016:

Tættere samarbejde mellem

Rusland og Japan, mens Obama nægter at beklage atombombningen af Hiroshima

Med formand Tom Gillesberg:

**RADIO SCHILLER den 17. maj
2016:**

**De nordiske lande skal ikke
indrulles i
Obamas konfrontationspolitik
imod Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

**Embedsmand   fra   Kinas
rumprogram**

bekræfter planer om en bemanded månelanding

30. april, 2016 – Selv om kinesiske videnskabsfolk igennem nogen tid har presset på for en mission hvor astronauter lander på månen, kom den første meddelelse om en sådan plan i forbindelse med fejringen den 24. april af 'Den Nationale Rumdag', fra en højt placeret embedsmand i rumprogrammet. Generalløjtnant Zhang Yulin meddelte ved en konference for fejringen af Kinas første rumdag, at Kina planlægger at lande astronauter på månen i 2036. Zhang er viceleder af 'Kinas Bemandede Rumprogram', som lagde hans bemærkninger på deres hjemmeside den 28. april. Han er også stedfortrædende chef for Den Centrale Militære Kommissions Afdeling til Udvikling af Udrustning.

Kina må "forbedre sine evner og benytte de næste 15 til 20 år til at virkeliggøre sin intention om bemandede ekspeditioner for at udforske Månen" sagde Zhang, "og tage et afgørende skridt for det kinesiske folk, med at forberede grundlaget for at udnytte rummet". Han noterede også, at projektet ville, i al almindelighed, befordre den videnskabelige og teknologiske udvikling af landet. Zhangs kommentar følger præsident Xi Jinpings udtalelse på rumdagen om, at hans "vision for Kina" er forbundet med Kinas visioner i rummet.

Pang Zhihao, fra Kinas Akademi for Rumprogramteknologi, beskrev de udfordringer der er for Kinas rumprogram, for at udføre en sådan månelanding. Først skal en meget kraftig affyringsraket, i størrelsesordenen som en Saturn V måneraket, designes, udvikles, tilpasses mennesker og afprøves. "For at sende vore astronauter til månen, skal vi bruge en enorm raket, som er i stand til at løfte en nyttelast på mindst 100 tons op i kredsløb omkring jorden i en lav bane", forklarede han. "Det er derfor, at vore videnskabsfolk er begyndt på at udvikle Long March 9". Den nye løfteraket forventes at have en

kapacitet på 130 tons og være i stand til at lette omkring 2030. Det bliver nødvendigt at udvikle en ny besætningskapsel, større og mere velegnet end rumfartøjet Shenzhou. At skabe nye rumdragter, velegnet til at gå på månen er på vej, og teknikker til nedstigning på måneoverfladen, en blød landing, og evnen til opsendelse fra måneoverfladen og til at møde og sammenkoble med et rumskib til hjemrejsen er alt sammen nødvendige forudsætninger.

Embedsmænd har understreget, at Kinas igangværende projekter danner grundlaget for en bemanded rummission. Møde og sammenkoblingsmissioner i jordrumskibet med Shenzhou-kapsler har dannet grundlaget for de mere krævende måne rumskibes møder, der er forudsætning for den bemandede mission. Næste års Chang'e-5 missioner, der vil sende måneprøver tilbage til Jorden, vil demonstrere den højhastighedsreturnering til Jorden, som den bemandede månemission vil kræve. Ligeledes var landingen af Chang'e-3 og dens ledsager månebilen Yutu på månen en god øvelse for landingsteknikker borte fra Jorden.

Over de næste 15-20 år, sagde Zhang, vil alle disse færdigheder blive udviklet.

Hvad skal der til, for at gennemføre en global indsats mod terrorisme?:
LaRouchePAC fredags-webcast

den 6. maj 2016

Et uddrag:

Ogden: I løbet af en tidligere diskussion med Lyndon LaRouche snakkede vi også om dagens institutionelle spørgsmål, som lyder: »Hr. LaRouche, vær venlig at fremlægge dine anbefalinger om, hvordan man opbygger de institutioner og strukturer, der skal til, for at gennemføre en global indsats mod terrorisme, i et samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Europa. Hvilken form for organisering og politik kan du anbefale, og hvilken rolle tror du FN kan spille i en sådan indsats?«

Steinberg: Efter vores diskussion med Hr. LaRouche og Fru Zepp-LaRouche, som fandt sted for nogle få timer siden, vil jeg svare, at det første der må gøres, er at fremlægge en præcis redegørelse for, hvor den globale terrorisme har sin oprindelse. Og det har den i London – Londonistan – og i lande, der i stigende grad er blevet simple håndlangere for det Britiske Imperium og dets politik. Saudi-Arabien er en sådan håndlanger. Det har landet været i hundrede af år. Men i særdeleshed siden al-Yamamah aftalen fra 1985 har der været en britisk-saudisk organisation, der har ophobet store pengesummer, øremærket til at understøtte terrororganisationer som al-Qaeda og aflæggeren ISIS. Prøv engang at se på Sydamerika og Mexico, ødelagt af narko-terrorisme, og bemærk så, hvordan London har været centrum for den internationale narkohandel og de terrororganisationer, der er sprunget frem deraf. Hvis man ikke starter med at sige sandheden omkring terrorismens natur, omkring dens oprindelsessted; hvis man ikke våger at angribe det britiske og det saudiske monarki, så kan der ikke opstå et solidt grundlag for den form for samarbejde, der er nødvendig.

Det er klart at de fire ledende nationer, USA, Rusland, Kina og Indien alle er konfronteret med denne Angelsaudiske terrortrussel. Og for så vidt som disse nationer ikke

samarbejder omkring udformningen af en entydig handlingsplan, der involverer nedlæggelsen af de britiske oversøiske finanscentre, der stiller finanserne til rådighed for terrororganisationerne, er der intet grundlag for sejr. Hvis disse lande går sammen – for hvilke FN's sikkerhedsråd ville udgøre den perfekte platform – kan der føres en succesfuld krig mod den form for terrorisme, der udfolder sig globalt i dag. Og det er en afgørende del af den krig, der allerede er undervejs.

Og så er der selvfølgelig det mere langsigtede spørgsmål omkring, hvordan man skaber en tilstand hvor mennesker ikke har noget incitament til at gå med i den slags terrororganisationer. Det spørgsmål ligger implicit i Kinas politiske projekt kaldet »Ét bælte, én vej«: Udviklingen af Asien gennem denne »Win-Win«-politik. Visse desperate politiske ledere i Europa – sågar i Tyskland – lufter ideen om en »Marshallplan«, der skal genopbygge Syrien og Irak. Det vil give flygtningene en mission, så de vil tage tilbage og hjælpe med at opbygge deres lande med en masse opbakning udefra. Og det er en del af den slags passende og holdbare antiterrorstrategi, der skal til for at skabe en langtidsholdbar løsning. Allerede tilbage i 1970'erne fremlagde Lyndon LaRouche en plan for at skabe fred og udvikling i Mellemøsten. Udgangspunktet var at en økonomisk udvikling af regionen var den mest effektive antiterrorstrategi. Ligeledes sagde LaRouche i kølvandet på Oslo-aftalen i 1993, at man blev nødt til med det samme at køre bulldozer og arbejdsmaskinerne i position og begynde at genopbygge Gazastriben og Vestbredden og skabe et velstående område, hvor mennesker har en fremtid at leve for og se frem til.

Men nu har vi i stedet Saudi-Arabiens tyranni. Her over de seneste dage har vi set, hvordan Tyrkiets præsident Erdogan forsøger at etablere et brutalt diktatur i sit land og hvordan han afpresser Europa med truslen om at oversvømme Europa med

endnu en omgang af flygtninge på flugt fra Syrien, Irak, Libyen og Afghanistan. Så der findes en holdbar og effektiv politik, men kun, hvis man tager tingene fra toppen og tager udgangspunkt i sandheden om, hvor terrorismen kommer fra. Således og kun således kan vi danne den rette form for sammenslutning af nationer, der samarbejder om et fælles mål. Og terrorismen kan overvindes, det er der ingen tvivl om, men ikke hvis udgangspunktet for processen er et svindelnummer.

Ogden: På den front så vi hvordan CIA-direktør, John Brennan, i TV-udsendelsen »Meet the Press« sidste søndag (1. maj) udtalte, at de 28 sider ikke vil blive offentliggjort af Obama-administrationen. Det viser med al tydelighed at USA ikke er klar til en alliance med Rusland, Kina og Indien, FN og Europa omkring en effektiv krig mod terror, men stadig bukker og skraber for den saudiske kongefamilie, som stod bag 11. september.

Putins afgørende intervention i Palmyra, foruden hvilken byen stadig ville være under ISIS' belejring, skaber en stærk kontrast og viser vejen for at overvinde terrorisme. Så måske kan du forklare, hvad dette viser om, hvor Obama-administrationens sande alliancer ligger.

Steinberg: Det er meget ligetil. Det Brennan sagde på nationalt TV i »Meet the Press« i søndags var præcist, hvad vi regnede med, at han ville sige. Og alt dette var forårsaget af den vedholdende mobilisering for at få offentliggjort de 28 sider, som LaRouches politiske aksionskomité (LaRouchePAC) har været hovedansvarlig for. Denne mobilisering har tvunget Obama-administrationen til at bekende kulør og sige at den på ingen måde har tænkt sig at bryde med den Angel-saudiske alliance. Så længe Obama er præsiden og Brennan er CIA-direktør vil der være en beskyttelsesmur mod enhver form for afsløring af det Britiske Imperiums og Saudi-Arabiens rolle i terrorangrebet d. 11. september. Og naturligvis har FBI's topledelse været dybt involveret i at mørklægge denne sag. Hvis nogen troede at FBI på en eller anden vis havde skiftet

identitet siden de mørke dage under J. Edgar Hoover, får de sig noget af en overraskelse. Den eneste forskel er, at teknologierne og ressourcerne, der er tilgængelige i dag, er langt mere vidtrækkende. Og det var daværende FBI-chef Robert Mueller, der personligt satte en stopper for, at de 28 sider blev offentliggjort.

Og så udtalte pressesekretæren for det Hvide Hus, Josh Earnest, tirsdag – han har ellers under pres fra de pårørende til ofrene for 11. september flere gange udtalt, at en i det mindste delvis offentliggørelse af de 28 sider ville finde sted indenfor de næste måneder – at han bakkede fuldt op omkring Brennans udlægning af sagen i »Meet the Press« udsendelsen og at der ikke ville blive nogen offentliggørelse. Og han løj så det drev, idet han gentog Brennans løgn om, at de 28 sider indeholder ubegrundede foreløbige ledetråde. Og det på trods af, at der er snesevis af saudiarabiske embedsmænd og politiske figurer, der er dybt involveret i at samarbejde med flykaprerne før angrebet d. 11. september.

Så USA befinder sig på sin vis i sandhedens time. Hvis I, det amerikanske folk, ikke kan gennemtvinge denne sag, hvis ikke vi kan få offentliggjort de 28 sider, så er det muligvis et tegn på at denne nation ikke længere har den moralske integritet, der skal til, for at overleve. Tilbage i 70'erne, da Vietnamkrigen viste sig som et monster, der åd USA op indefra, havde Senator Mike Gravel modet til at offentliggøre de såkaldte »Pentagon Papers« (Pentagons hemmelige dokumentation af USA's Vietnam-politik – red.) ved at læse dem højt fra talerstolen i senatet, og det ændrede historien. Og det er den slags øjeblikke vi lige nu befinder os i. Vi har brug for at nogen udviser samme mod i dag, som Mike Gravel gjorde dengang. For hvis mørklægningen af den Angel-saudiske hånd bag 11. september bliver tilladt at fortsætte meget længere, vil denne nation have opgivet det, der retfærdiggør nationens eksistens.

RADIO SCHILLER den 9. maj 2016: Koncerten i Palmyra, Syrien: Putins seneste flankemanøvre

Med formand Tom Gillesberg:

```
<iframe width="100%" height="450" scrolling="no"  
frameborder="no"  
src="https://w.soundcloud.com/player/?url=https%3A//api.soundc  
loud.com/tracks/263241683&auto_play=false&hide_related  
=false&show_comments=true&show_user=true&show_repo  
sts=false&visual=true"></iframe>
```

Om rumindustriens muligheder. Astronaut Andreas Mogensen, EIR-interview.

EIR-videointerview med astronaut Andreas Mogensen efter konferencen

på Christiansborg, om rumindustriens muligheder, 2. maj 2016

EIR: Hvordan ser du samarbejdet med Kina, og deres ambitiøse program?

Mogensen: Vi samarbejder også med Kina hos ESA; de bliver en vigtig samarbejdspartner i fremtiden. De er så bare ikke i dag en del af samarbejdet bag Rumstationen. Men vi håber da på, i hvert fald fra europæisk side, at få etableret et samarbejde, og jeg også, at der er en god chance for, at vi en dag ser en europæisk astronaut ombord på den næste, kinesiske rumstation. Hør mere.

Se også:

Optagelser fra konferencen på Christiansborg den 2. maj 2016, om rumindustriens muligheder, inkl. astronaut Andreas Mogensen

---

**Ambassadør Taksøe-Jensen
svarer på Schiller
Institutts spørgsmål
under præsentationen på
Københavns Universitet
om sin udredning af dansk**

udenrigspolitik

(Desværre kom videobilledet ikke frem p.g.a. en teknisk fejl, men der er lyd.)

Ambassadør Peter Taksøe-Jensen præsenterede sin udredning af dansk udenrigspolitik på Københavns Universitet den 2. maj 2016. Schiller Instituttet stillede et spørgsmål, om at i stedet for at betragte Rusland som værende på den anden side, at vi burde samarbejde med Rusland og Kina, om at forlænge Silkevejen til Mellemosten og Afrika, som en måde at forhindre terror, flygtninge, og en ustabil område. Ambassadør Taksøe-Jensen svarede således:

Jeg synes ikke – det er svært at ikke være glade for, at der er ført en fast politik overfor Rusland, når Rusland har besluttet sig for at ændre den europæiske sikkerhedsordning. Så at slå ind på et samarbejdspolitik nu, det vil ikke føre frem til, tror jeg, at vi vil få et mere sikkert eller stabil Europa end den politik vi har ført både i NATO og EU, og hvor Danmark har bakket fuldt op om det.

Men idéen om at prøve at udbrede vores samarbejde med Kina, og prøve at bygge økonomiske udvikling, og opbygge Silkevejen, det synes jeg bestemt giver mening, fordi hvis vi kikker på hvad der har bragt flest mennesker ud af fattigdommen, så har det været økonomisk vækst, og det synes jeg da er noget vi kan bidrage med, som en del af vores formål. Det har også den positive afledte effekt at det også er [på denne måde] at vi bekæmper fattigdom.

Vi må lære af den klassiske Silkevejs kultur, siger Xi til politbureau.

D.30. april – I en tale d. 29. april til det kinesiske kommunistpartis politbureaus studiegruppe for den antikke Silkevejs historie sagde præsident Xi Jinping, at han håbede at Bælte og Vej – initiativet ville være til fordel for alle lande, såvel som for Kina. Præsident Xi har påbegyndt disse studiegrupper med henblik på at invitere eksperter indenfor hos politbureauet, for mere grundigt at studere spørgsmål af vigtighed for nationen, om hvilke der må tages beslutninger. Eksperten ved fredagsmødet var professor Li Guqiang fra det kinesiske Akademi for Sociale Videnskaber (CASS).

Præsident Xi henvendte sig også til gruppen om emnet: "Konstruktionen af Bæltet og Vejen er, under de nye økonomiske omstændigheder, vores flerstrengede udspil, for at skabe en vigtig, gensidig fordelagtig, win-win platform. Vi må tilgå det fra et højere synsvinkel, vedtage en bredere vision for at assimilere og tage ved lære på basis af historisk erfaring. Vi må bruge kreative idéer og innovativ tænkning til at skabe en sund basis for vort arbejde, og for at lade folk i alle landene langs med 'vejen' opleve de konkrete fordele ved Vejen og Bæltet. Denne gang studerer politbureauet dette emne, vigtigst er det at begribe den antikke Silkevejs – og den maritime Silkevejs – historiske kultur, for at opsummere den historiske erfaring, med henblik på at skubbe konstruktionen af Bæltet og Vejen fremad under nye givne rammer, og at drage lære af denne historiske erfaring.

"Da Bæltet og Vejen blev fremlagt, vakte det stor interesse i mange kredse, og vandt genklang verden over, og der kom respons fra alle sider. Grunden til den stærke respons var primært, at forslaget svarede til tidens krav. I hvert land opvakte ønsket om udvikling, hvilket har dybe historiske

rødder og basis i menneskelighed. Set fra vore rammer er dette forslag i overensstemmelse med kravene til vort lands økonomiske udvikling, men også befordrende for at drive udviklingen i vore nabolande. Bæltet og Vejen fremkalder en fornemmelse for vore nabolandes historie. Den klassiske Silkevej var ikke bare en handelskorridor, men nok så meget en venskabskorridor. Med de venlige kontakter mellem det kinesiske folk og vore nabofolk bevæger vi os skridt for skridt mod vilkårene for fred og samarbejde, en opblomstring af tolerance, af at lære af hinanden, mod en gensidig gavnlig win-win ånd, der karakteriserede den klassiske Silkevej.

“Vi er begyndt på Bæltet og Vejen; men at bygge Bæltet og Vejen er ikke vores opgave alene. Det kan ikke ses som blot midlet til at opnå vores egen udvikling, men vi må bruge vores udvikling som et historisk vendepunkt, der tillader flere lande at komme med på vores eksprestog, og at hjælpe dem med at realisere målene for deres egen udvikling. Det må være til fordel for vores land, men også for andre lande. Vi må vedtage princippet om retfærdighed før fordel, opnå retfærdighed først, og fordel sidenhen, ikke være utålmodige efter succes og umiddelbar profit, ikke udføre kortsigtede handlinger. Vi må planlægge projekterne som et hele, tage vore egne interesser og også interesserne af landene langs vejen i betragtning, hvilke muligvis kan være forskellige, søge efter flere afgørende sammenfald i fælles fordele og lade vores entusiasme affødes i landene langs Bæltet og Vejen.”

Xi tilskyndede også kinesiske firmaer til at sætte pris på ikke kun økonomiske afkast på deres investeringsprojekter i fremmede lande, men også deres omdømme som lovlydige og ansvarlige enheder.

Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale til Schiller Instituttets of EIR's seminar på Frederiksberg den 18. april 2016

Kommer senere på dansk.

Abbas Rasouli, the First Secretary at the Embassy of the Islamic Republic of Iran in Denmark: Address to {EIR}-Schiller Institute Seminar "Extend the New Silk Road to the Middle East and Africa"
April 18, 2016

THE SILK ROAD AND THE IRAN FACTOR

ABBAS RASOULI: In 2013 China proposed to build an "economic belt along the Silk Road," a trans-Eurasian project spanning from the Pacific Ocean to the Central Asian countries all the way to Europe.

The New Silk Road already have momentum. In early 2015 China announced \$62 billion of its foreign exchange reserves will be made available to the three state-owned policy banks that will finance the expansion of the new Silk Road.

Beyond Central Asia the economic belt along the Silk Road can also provide the vehicle for China's expansion of its trade relations with both the Middle East and Europe. And here is when the Iran link comes into the equation. In February 2016 a freight train from Yiwu in China's eastern Zhejiang province arrived in Tehran. The China-Iran "Silk Road train" is a part of the overland component of China's One Belt, One Road (OBOR) initiative. The train used the existing rail links from China through Kazakhstan and Turkmenistan before entering Iran. It took the train just 14 days to cover the roughly 10,399 km long journey to Tehran whereas ferrying cargo via the sea from Shanghai, which lies 300 km north of Yiwu, to the Iranian port of Bandar Abbas takes 45 days in comparison. It is expected that construction of new high-speed rail links through Central Asia will enable trains carrying goods to run further on to European markets. Besides facilitating Sino-Iran trade, these railway lines will contribute to Iran's emergence as an important Eurasian trade hub. Iran will thus be integrated more into the economies of East and Central Asia as well as Europe. Bilateral trade between Iran and China grew from \$4 billion in 2003 to \$53 billion in 2013. In January 2016, during the visit of Chinese President Xi Jinping to Iran, the two sides agreed to increase trade to \$600 billion over the coming decade. So the operation of this railway link will prove an important factor in the development of trade between Iran and the countries along this economic belt.

The important thing about the Iran corridor is that existing road and rail links between China, Central Asia and Iran only needs to be modernized whereas some parts or all of the other corridors have to be constructed from scratch, each with their own security and geographical challenges.

The Yiwu-Tehran railway is just one of the many projects that enhance regional connectivity, bringing together China, Central Asia, the Persian Gulf and West Asia.

India, has also been eyeing overland access via Iran to Central Asian and European markets too. In this connection the North-South Transport Corridor (NSTC), a multi-modal trade transport network that includes sea and rail transport from India

via Iranian ports on the Persian Gulf to as far as the Baltic Sea

via Russia, was initiated by Russia, India and Iran in September

2000 to establish transportation networks among the member states

and to enhance connectivity with the land-locked region of Central Asia. Among the few routes in this corridor the Mumbai-Chahbahar or Bandar Abbas (Persian Gulf)-Anzali-Astara (Iran Caspian Sea)-Astara (Azerbaijan)-Baku-Russia-Kazakhstan is

receiving much attention. With the completion of this route Iran

will emerge as another important transit hub in the Asia-Europe

trade giving India overland access to Europe as well.

Of the 1500 km Bandar Abbas-Bandar-Anzali railway link only 50 km remains to be completed, but the 164 km Anzali-Astara link

is still at negotiation stage. A working group made up of India,

Iran, Azerbaijan and Russia has been formed to look into raising

finance to construct the Anzali-Astara (Iran)-Astara

(Azerbaijan)

railway connection. All parties appreciate the urgency of moving

this project forward and as recently as last week, Russia, Azerbaijan and Iran agreed to speed up the project.

The North-South corridor, when completed, is expected to significantly reduce the time of cargo transport from India to Central Asia and Russia. At present, it takes about 40 days to ship goods from Mumbai in India to Moscow. The new route will be

able to cut this time to 14 days.

The primary objective of the NSTC project is to reduce costs in terms of time and money over the traditional route currently

being used between Russia, Central Asia, Iran and India. With improved transport connectivity their respective bilateral trade

volumes are most likely to increase tremendously. According to various studies the route, once fully operational, will be at least 30% cheaper and 40% shorter than the current traditional route.

Though every country is important in any transport chain, Iran, neighbor with 15 countries, is not only a hub for distribution to the neighboring countries of about 400 million but has the added advantage of being a strong economy between giants at each end of these corridors namely China, India, Russia and Europe.

Some of the economic advantages of Iran are:

- * The 18th largest economy in the world by purchasing power parity (ppp);
- * A diversified economy with a broad industrial base;
- * Resource-rich economy;
- * Labor-rich economy;
- * Young and educated population;
- * Large domestic market;
- * An increasingly sophisticated infrastructure and human

capital base providing the foundation for an emerging knowledge-based economy.

* A market of 80 million with easy access to another market of 400 million.

In a global world where international trade is taking on greater significance, transport costs and delivery time are two

of the most important factors in the choice of the mode and route

of transporting goods.

The completion and modernization of the North-South and East-West Transport corridors will cut transport costs and delivery time thereby enhancing trade between East Asia, South Asia, Central Asia, Middle East and Europe.

Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale til seminaret på Frederiksberg den 18. april 2016

Kommer senere på dansk.

Helga Zepp-LaRouche Addresses Seminar in Copenhagen,
April 18, 2016 [unproofed draft]

We Need a New Paradigm for Humanity

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Well, thank you very much for this kind introduction.

Dear Excellencies, Ladies and Gentlemen: I would like to start my presentation with showing you a point of view which may be unusual to discuss the strategic situation, but I think it is quite adequate.

This is a time-lapse video where you can actually have a view from space. This is the kind of view normally only astronauts, cosmonauts, taikonauts have. They all come back from their space

travel with the idea that there is only one humanity, and that our planet, which is very beautiful and blue; however, it is very

small in a very large solar system and an even larger galaxy, not

to mention the billion galaxies out there in our universe.

With that view comes, naturally, the question of the future.

Where should mankind be in 100 years from now, in a 1000 years,

in 10,000 years? Well, you have to exercise your power of imagination. In 10,000 years, we probably are well beyond having

colonized the Moon, we have completed very successful Mars missions, we will have a much, much better understanding about our solar system, our galaxy, and we will have gotten a much deeper understanding about the principle of our universe.

Just think, that it took 100 years before modern science could confirm that Einstein's conception about gravitational waves was correct. Ten thousand years of the past human history

has brought tremendous progress. But just think that this growth

can go on, exponentially. And since there is no limit to the

creativity and perfectibility of the human species, in 10,000 years we can have a wonderful world.

So, let's look from that view, into the future, to the present, to have the right perspective.

Yesterday, the {New York Times}, in the Sunday edition, had an article saying "The Race Escalates for the Latest Class of Nuclear Arms," portraying in detail that the United States, and

Russia, and China are developing new generations of smaller and

less destructive nuclear weapons, which would make them more useable. They quote in the article James Clapper, the Director of

the National Intelligence of the United States, that the world has now entered a new Cold War spiral, where, basically, totally

different laws and rules govern, than it used to be the case with

Mutual Assured Destruction.

The previous NATO doctrine of Mutual Assured Destruction proceeded from the assumption that the destructive power of nuclear weapons is so horrible, because it will lead to the annihilation of the human race, that nobody in their right mind

would ever use it. And therefore, it was a deterrence that these

weapons would never be used.

This is now no longer valid. What they are now discussing, openly, on the front page of the {New York Times}, is that what

we, for a very long time, only we and a few of military experts,

have said, namely, that these modernized tactical nuclear weapons, like the B12-61, in combination with stealth bombers, with hypersonic missiles, can actually lead to the winning of a

nuclear war.

Ted Postol and Hans Kristensen, very respected military analysts, have detailed at great lengths, why the idea of a limited nuclear war is completely ludicrous, and it is the nature of the difference between thermonuclear weapons and conventional weapons, that once you enter a nuclear exchange, that it is the logic of such a war that all weapons will be used, and that will be the end of mankind. We are closer to that possibility than most people dare to even consider, because if they would, they would not remain so passive as they are now. This is why I want to make emphatically the point—and this is the purpose of conducting meetings like this seminar and many other conferences we are engaged in—that we have reached a point in human history where geopolitics must be superseded with a completely new paradigm. And that is why I started with the view from space. We need a new paradigm, basically saying goodbye to the very idea of geopolitics, which has caused two world wars in the 20th century. That new paradigm must be completely different than that which is governing the world today. We have, right now, rising tensions in the South China Sea. Policymakers and the neighboring countries are extremely worried about what will happen in the period between now and the trial in The Hague. You have the largest maneuver around North and South Korea right now, where people in the region are extremely worried

that the slightest provocation could lead to an exchange of nuclear weapons.

You have the NATO expansion up to the Russian border.

Countries like Poland and Lithuania are asking to have these modernized nuclear weapons located on their territory, even that

makes them prime targets.

The United States is continuing to build the anti-ballistic missile system which, supposedly, was against Iranian missiles,

but after the P5+1 agreement has been reached, it is obvious this

was always a pretext and the aim was always to take out the second strike capability of Russia.

Then you have the entire region of Southwest Asia, still being a terrible destruction and consequence of failed wars.

North Africa is exploding. You have new incidents between NATO and Russia, all of a sudden in the Baltic Sea, which was, up to

now, a calm region where there are no conflicts, or, there have

been no conflicts.

In the Middle East briefing, discussing President Obama's trip to Riyadh on the 21st of this month, they say that this trip

will open up a new page of NATO in the relationship to the Middle

East, that what Obama will try to establish is a new relationship

between NATO and the Gulf Cooperation Council countries.

So, we have a situation where the {New York Times}, also yesterday, and I'm quoting these papers to say that these are not

some opinions of us, but this is now the public discussion, that

what is really at stake in the South China Sea is not so much the

fight around some uninhabited reefs and cliffs, or some tiny islands, but it is the American effort to halt China's rise. And not only China's rise, but that of Asia. China, Asia arising; the trans-Atlantic region is in decline. Just now, we are heading towards a new financial crisis, and all signs are, that we are going into the same kind of crash like 2008. Already since the beginning of this year, \$50 billion corporate defaults were taking place, which is on the same level like what happened in 2009. What the United States is trying to assert under this conditions, where the trans-Atlantic world is in decline or marching towards collapse, to insist that nevertheless a unipolar world must be maintained. The problem is, that unipolar world, effectively, no longer exists. But still, what carries American policy to the present day, is the Project for the New American Century, the so-called Wolfowitz Doctrine, which is a neocon idea which says that no country and no group of countries should ever be allowed to challenge the power position of the United States. In the age of thermonuclear weapons, the insistence to maintain a non-tenable world order could very quickly lead to the annihilation of civilization. It is a fact: China has made an economic miracle in the last 30 years which is absolutely breathtaking. And it is continuing, despite all the media rumors about China's economic collapse. India has by now the largest growth rate in the world; it's above

7%. Many other Asian countries have explicitly formulated the goal for themselves to be developed countries in a few years. The

Chinese economy right now is rebounding. They just announced that

in the next five years China is going to import \$10 trillion worth of imports. They will invest \$600 billion worth of investments abroad. Every day 10,000 new firms are being created

in China.

So, if you look at the development, especially since President Xi Jinping announced in September, 2013 in Kazakhstan,

that the New Silk Road, the One Belt One Road, is put on the agenda. In the Two and a half years since that time, more than sixty nations have joined with China in this development. They have created the New Silk Road, the Maritime Silk Road; these nations have created a whole set of alternative economic-financial institutions, such as the AIIB, which, despite

massive pressure from the United States not to do so, immediately

was joined by sixty founding members. The New Development Bank also started just now its functioning. The New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the Shanghai Cooperation Bank, and

many more. All of these were created because the IMF and the World Bank had not invested in the urgently required infrastructure.

These banks are now engaged in very, very impressive, large projects. For example: China invested \$46 billion in the China-Pakistan corridor. When President Xi Jinping recently went

to Saudi Arabia, Egypt, and Iran, consequently Iran, fool-heartedly, declared that they are now part of the One Belt

One Road, New Silk Road development. Greece is now talking

about

that after China is investing in the Port of Piraeus, that Greece

will be the bridge between China and Europe. The 16+1, that is the East and Central European countries, just declared that they

absolutely want to participate in China helping to build a fast

train system in these countries. Those projects which the EU has

not bid, China is now building. Part of it is, for example, the

Elbe-Oder-Danube Canal, which will connect the waterways of these

countries. When President Xi recently was in the Czech Republic,

President Zeman announced that the "Golden City" of Prague will

be the gateway between the Silk Road and Europe. Also, Austria and Switzerland are now fully on board and see the benefits of their country's joining with the New Silk Road.

When President Xi Jinping at the APEC meeting in October 2014 offered to President Obama to cooperate in all of these projects in a "win-win" perspective, he not only proposed economic cooperation, but he put on the agenda a completely new

model of international relations exactly designed to overcome geopolitics. The new model is supposed to be based on the respect

for sovereignty, non-interference into the internal affairs of the other country, respect for the different social system the other country chooses to adopt. It would really be, in a certain

sense, a fulfillment of the principles which are laid out in the

UN Charter anyway.

How was the Western response? Very, very ambiguous. The

United States in spite of this, never really responded to President Xi's offer. They keep insisting on a unipolar world.

For example, in the TPP, like in the TTIP for Europe, it is said

very, very clearly, the U.S. sets the rules of trade for Asia and

not China. Recently, the American Defense Secretary Ash Carter,

and also NATO commander General Breedlove, declared the enemies

#1 of the United States are, first, Russia, second, China, third,

Iran, fourth North Korea, and only fifth terrorism.

Now that is in spite of the fact that many other statesmen, such as United States Secretary of State John Kerry and Foreign

Minister Steinmeier, and many others, have recently also stated,

that all crucial problems of the world cannot be solved without

the cooperation of Russia, and China. For example, the P5+1 agreement with Iran, would never have come into being without a

constructive role of {both} Russia and China . Without Putin's very intelligent intervention in the military situation in Syria,

this situation could not have come to the potential of a political solution.

Also, apart from the military pressure, there is massive pressure on the new institutions such as the AIIB and the New Development Bank, to {not} be outside of the casino economy but

to follow the "international standards."

Now, in these times of the Panama Papers, of the various LIBOR scandals, of the money laundering of many of these banks,

it is a sort of laughable thing, what should be these "international standards" of the Western financial system. Now, let's be realistic. At the IMF/ World Bank meeting which just concluded in Washington over the weekend, behind the scenes there was complete panic, but nobody dared to speak about it openly, behind the scenes people were talking, what former IMF boss Strauss-Kahn has said repeatedly, publicly, that we are heading towards the "perfect political storm." That if one of the too-big-to-fail banks collapses, it will lead to a crisis much, much worse than 2008.

At the recent Davos Economic Forum, the former chief economist of the BIS William White said that the world system is so utterly overindebted, that there are two roads only possible:

Either you have an orderly writeoff of the debt, like in the religious Jubilee, so that you just say "these debts are not payable," and you write them off, or it will come to a disorderly collapse.

Now, the situation is all the more urgent, because unlike 2008 when everyone was talking about the "tools" of the central bank, like interest rate reduction, rescue packages, bailouts, all of these tools don't function any more. As a matter of fact, when the competition for more zero interest rate, or even negative interest rate, when into high gear in the last month, when, for example, the Bank of Japan or the central bank of Norway, or the ECB declared a zero interest rate policy, or even a negative interest rate policy, it boomeranged! It had the opposite effect: Rather than leading to more investment, in the

real economy, it led to a deflationary escalation of the collapse.

When Mario Draghi, the chief of the ECB, recently announced, "yeah, yeah, we have a discussion about helicopter money."

And

Ben Bernanke echoed it and said, "yes, now we need helicopter money," meaning electronic printing of {endless} amounts of worthless money, virtual money, they de facto announced that the

trans-Atlantic financial system is absolutely in the last phase.

Because after helicopter money comes only evaporation.

But this is only the most obvious of the crises. Another one, which is in a different domain, but equally systemic is the

refugee crisis in Europe. Now, I supported Chancellor Merkel when she initially said, we can manage that, we can give refuge

to these people, and for the first time, I was saying "this woman is doing the right thing." I know there was a lot of international criticism, but she acted on the basis of the Geneva

Convention on refugees, but it was the right thing to do. But the reactions from the other European countries, revealed an underlying, basic flaw of the EU, a flaw which was not caused by

the refugees, but it was revealed by the first serious challenge,

that in the EU, as it has been conceptualized in the Maastricht

Treaty going up to the Lisbon Treaty, there is no unity, there is

no solidarity; and with the collapse of the Schengen agreement which allows free travel within the internal borders of the EU,

the closing of the so-called Balkan routes, to prevent refugees

from coming, the basis for the European common currency is also gone, because without the Schengen agreement, the possibility to have the euro last is extremely dubious.

Now, with the recent response by the EU to basically have a deal with Turkey, I mean, this is beyond the bankruptcy of the whole EU policy if you can top it. At a point when the Russian UN Ambassador Vitaly Churkin, presented the UN Security Council with evidence that the Turkish government, is continuing up to the present day to supply ISIS with weapons and other logistical means, to then say, we pay Turkey EU6 billion, for what? To have them receive refugees; and Amnesty International has already said, there is no guarantee that these people will be protected, but rather that Turkey is sending them back to the war zones, like Syria, Afghanistan, and elsewhere.

So, if you look at the pictures of Idomeni, where the Macedonian police are using tear gas against refugees who are absolutely desperate; if you look at the fact that Greece is now, rather than having refugee camps which would somehow process these unfortunate human beings, they have, on pressure of the EU, been turned into detention centers. Pope Francis was just in Lesbos, together with the Greek Patriarch Bartholomew, and this Patriarch said, the present EU policy on the refugee crisis, is the completely bankruptcy of Europe. The Doctors Without Borders left their job in Greece, because they said they cannot be accomplices to the murderous policy of detention, where the

police decide who is a patient and not doctors. Instead of protecting the people running away from wars and persecution, they are now being treated as criminals.

Immediately, days after this disgusting EU-Turkey deal, it turned out that it's a complete failure, the so-called "European

values," human rights, humanism, well—they're all in the trashcan, because now the refugees, obviously still fleeing for

their lives, go to Libya trying to get into small boats to Italy.

And just yesterday the news came that another 400 people drowned

in the Mediterranean. And this will keep going on. And it will

haunt the people who are refusing to change their ways.

Now, there is a new element in the situation which may cause sudden surprises, and that is a program which was presented by CBS, a week ago Sunday, in the so-called "60 Minutes" program portraying the coverup, of the U.S. governments from Bush to Obama, of the famous 28 pages omitted in the publication of the

official Joint Congressional Inquiry into 9/11 by the U.S.

Congress; and as many people have said, and was said in this

program, this pertains to the role of Saudi Arabia in 9/11.

Yesterday, {all} the U.S. talk shows, and all the U.S. media, pointed their finger to the coverup of the Bush administration and even to the present day of the present government, that there

is a coverup of criminal activity.

Now, the Saudi Arabian government reacted very unnerved, and this was again reported in the {New York Times}, that they would

sell off \$750 billion in U.S. Treasuries, if the U.S. would allow

a bill that would allow Saudi Arabia to be held responsible in court, for their role in 9/11. Now, that's not exactly a sign

of
sovereignty, but of despair. There are several U.S. Senators,
among them Mrs. Gillibrand from New York, who demand that this
whole question of the Saudi Arabian role in 9/11 must be on
the
agenda when President Obama goes to Riyadh this week. Which
in
any case, may not happen, but it will not be the end of the
story
because the genie is now out of the bottle.

OK: How do we respond to these many, many crises? Well,
there is a solution to all of these problems. The trans-
Atlantic
should just do exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933,
in
reaction to the world financial crisis at the time.

Implement
the full banking separation – Glass-Steagall – and the whole
offshore nightmare which is being revealed in the Panama
Papers,
and remember, that this firm Mossack Fonseca is only the
fourth
largest of such firms, and 11 million documents still need to
be
read through, and processed. But we have to go back to the
kind
of international credit system, as it existed in the Bretton
Woods system, before Nixon ended the fixed exchange rate in
1971,
opening the gate for floating exchange rates and especially
the
creation of offshore money markets for the unlimited creation
of
money and other illegal operations as it now is coming out.
Then we need a writeoff of the absolutely unpayable state
debt, which has accumulated and ballooned after the bailouts
of

2008 and afterwards. And we have to basically get rid of the toxic paper of the whole derivatives markets, because they are the burden which is eating up the chance for the investment in the real economy.

Then, we need a Marshall Plan Silk Road; and the only reason I'm talking about a Marshall Plan, despite the fact that China

is {emphatic} that they do not want a Cold War connotation to the

New Silk Road, it gives people in the United States and Europe a

memory, that it is very possible to rebuild war-torn economies,

as it happened in Europe after the Second World War.

Now, with the ceasefire which was negotiated between Foreign Ministers Kerry and Lavrov, you have now a still-fragile, but you

have the potential for a peace development in Syria, and soon other countries in the region. But it is extremely urgent, that

the peace dividend of this ceasefire is becoming visible for the

people of the region, immediately. That is, there has to be a reconstruction and economic buildup, not only of the territory and the destroyed cities, but the entire region, has to be looked

at as one: From Afghanistan to the Mediterranean, from the North

Caucasus to the Persian Gulf. Because you cannot build infrastructure by building a bridge in one country. You have to

have a complete plan for the transformation of this region, which

mainly consists of desert.

Now, the idea is to have a comprehensive plan, greening the deserts, building infrastructure, creating new, fresh water from

desalination of ocean water, of tapping into the water of the atmosphere through ionization, and various other means. And then build infrastructure corridors, new cities, and give hope to, especially, the young people of the region, so they have a reason not to join the jihad, but to become doctors, to become engineers, to care for their family and their future. Now this is not just a program any more, because when President Xi Jinping visited Iran about two months ago, he put the Silk Road development on the agenda for this region. So, all you need to do, is extend the Silk Road, and the first train has already arrived in Tehran; you have to continue to build that road, from Iran, to Iraq, to Syria all the way to Egypt. Other routes should go from Afghanistan, to Pakistan, to India. From Central Asia to Turkey to Europe, and this obviously can only work because the problem is so big, that all the neighbors of the region, Russia, China, India, Iran, Egypt, but also the countries which are now torn apart by the refugee crisis such as Germany, Italy, Greece, France, and all other European countries must all commit themselves to work on such a Silk Road Marshall Plan for the reconstruction and economic buildup of the Middle East/Southwest Asia, {and} all of Africa, because the economic situation is equally dire in that continent. The United States must be convinced that it is in their best interest to cooperate in such a development, and stop thinking in terms of geopolitics. Now, the United States should only be encouraged to cooperate in the development of these regions,

but

the United States needs {urgently} a New Silk Road itself.

Because if you look at the condition, not only of the financial

sector in the United States, but especially the physical economy;

if you look at the social effects of the economic collapse, like

the rising suicide rates, in all age brackets of the {white} population, and especially rural women in the age between 20 and

40, the suicide rate is quadrupling and even beyond. This is a

sign of a collapsing society.

Now, China has built as of last year, 20,000 km of fast train systems. Excellent, top-level technology fast-train systems; it wants to have 50,000 km by I think the year 2025.

How many miles of fast train as the U.S. built? I don't any.

But if the United States would join the New Silk Road and participate in the economic reconstruction, as Franklin D. Roosevelt did it with the Tennessee Valley Authority plan, with

the Reconstruction Finance Corp. in the '30s, the United States

could very, very quickly be a prosperous country, and could again

be regarded by the whole world as "a beacon of liberty and a temple of freedom," which was the idea of America when it was founded.

So, the whole fate of the whole world will depend if we all succeed to get the United States to go back to its proud tradition of a republic, and stop thinking like an empire, because that cannot be maintained in any case; because all empires in the whole history of mankind always disintegrated when

they became overstretched and collapsed. There is not one exception to this idea.

Now, therefore, let's go back to the idea from the beginning: Let's approach all problems in the present from the idea, where is the future of mankind? Where should mankind be?

Do we exist, or will we destroy ourselves. And that requires a

change in paradigm, which must be as fundamental and thorough, like the paradigm shift from the European Middle Ages to the modern times. And what caused that shift was such great figures

as Nikolaus of Cusa, but also Brunelleschi, Jeanne d'Arc, and many others; but what they introduced was a rejection of the old

paradigm—scholasticism, Aristotelianism, all the wrong ideas which led to the destruction of the 14th century, and they replaced with a completely {new} image of man, man as an {imago

viva Dei}, which was a synonym for the unlimited creative potential and perfectability of the human being. It led to a new

image of man which created a blossoming of science, of modern science, of the modern sovereign nation-state; it made possible

the emergence of Classical arts.

And that is what we have to do today: We have to stop thinking in terms of geopolitics, and we have to focus on the common aims of mankind. Now, what are these "common aims of mankind"? It is, first of all scientific cooperation to eradicate hunger, poverty, to develop more and more cures for diseases, to increase the longevity of all people. We have to study much more fundamentally, what is the principle of life? Why does life exist? How does it function? What, really, is the

deeper lawfulness of our universe? And that must define the identity of human beings, which is unique to the human species.

And I have an idea of the future, which will be full of joy. Because we will discover new principles in science and in classical art, and we will create a new Renaissance. As the Italian Renaissance superseded the Dark Age of the 14th century, what we have to do today, is we have to revive the best traditions of all great nations and cultures of the world; and make them known to the other one. Have a dialogue of the most advanced periods of Chinese, of European, Indian, African, other cultures, and revive—and that is being done in China, already—the great Confucian tradition, which is in absolute correspondence with the best neo-Platonic humanist ideas of Europe. We must revive the great Vedic tradition in India, the Gupta period; the Indian Renaissance of the late 19th to the 20th century. We must revive the Abbasid Dynasty of the Arab world; the Italian Renaissance; the Andalusian Spanish Renaissance, the Ecole Polytechnique in France, the great German Classical period. The great Italian method of singing in Verdi tuning and the bel canto method. And if all of these riches of all the different countries become the common good of all children of this planet, and everyone can learn universal history, other cultures as if it would be their own, I can already see how humanity can make a jump, and how we can create the most beautiful Renaissance of human history so far. I think everybody who is thinking about these questions, has a deep understanding, that we are at the most important crossroad in human history. And it is not yet clear which way we will

go,
but it is clear to me, that we will {only} come out of this
crisis if we mobilize the subjective emotional quality, which
in
the Chinese is called {ren}; and the European equivalent, you
would call {agapē}, love. And we will only solve this problem
if
we are able to mobilize a tender, maybe even {passionate}
love,
for the human species. [applause]

Video og lyd: Seminar på Frederiksberg: Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemosten og Afrika mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører

til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against

Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the "One Belt, One Road" policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of new credit institutions, constitute an alternative in the making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new "Marshall Plan" to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of "win-win" cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping's recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where

he confirmed China's support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: [Click here](#)